

Arrest

nr. 138 277 van 11 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. DECLERCK, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M. A., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Zolmabad, gelegen in het district Surkhrood van de provincie Nangarhar, afkomstig te zijn. U bent Pashtoun van etnische origine. Toen u zes jaar oud was, verhuisde u met uw familie naar Pakistan. Jullie keerden terug naar Zolmabad in 2002, waar u samenwoonde met uw ouders, drie zussen en twee broers. U ging tot de twaalfde graad naar school in de stad Jalalabad en nam deel aan een ingangsexamen voor de universiteit, maar u slaagde niet. U spreekt Pashtou, Dari, wat Urdu en Engels.

Op 9 april 2014 vroeg u de eerste keer asiel aan in België. U verklaarde toen dat u Afghanistan ontvluchtte ten gevolge problemen met de Taliban, die wensten dat u zich bij hen zou aansluiten. Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u een kopie van uw taskara, een kopie van de badge van het werk van uw vader en kopies van foto's van uw vader tijdens zijn werk voor.

Op 13 juni 2014 werd er door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Het CGVS was bovendien van mening dat u zich kon vestigen in de stad Jalalabad. Op 13 oktober 2014 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U verliet het grondgebied niet en op 9 december 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U houdt vast aan uw initiële relaas. Ter staving legt u uw taskara, een verklaring van het dorpshef en de commandant van de veiligheid, foto's van uw vader, de badge van uw vader en de enveloppe waarmee deze werden opgestuurd voor.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen beroep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt, een verklaring van het dorpshef en de commandant van de veiligheid, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat het document een gesolliciteerd karakter vertoont daar het werd opgesteld op uw vraag (verklaring vraag 17). Dit document zou uw afkomst uit het dorp Zolmabad aantonen. Er dient te worden opgemerkt dat uw originele afkomst uit het dorp niet betwist wordt door het CGVS: het CGVS is slechts van mening dat u reeds geruime tijd vertrokken bent uit uw dorp. Dit gesolliciteerde document kan deze vaststelling niet weerleggen. Dit stuk houdt inhoudelijk geen verband met de door u voorgestelde problemen. Bijgevolg is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Met betrekking tot de overige documenten die u neerlegt, met name uw taskara, de werkbadge van uw vader en enkele foto's, dient te worden opgemerkt dat u deze documenten reeds eerder in kopie heeft neergelegd. Het feit dat u nu de originele documenten voorlegt doet geen afbreuk aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Documenten hebben slechts een waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige documenten, wat i.c. niet het geval is. Wat de nieuw neergelegde foto's betreft, van u en uw vader, dient te worden gesteld dat niet wordt aangetoond dat de man op de foto's uw vader is. Bovendien is het zo dat ernstige vraagtekens moeten worden geplaatst bij tal van Afghaanse documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de vreemdelingenwet toegekend

op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de provinciale hoofdstad Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat er op deze druk door burgerverkeer gebruikte weg slechts sporadisch sprake is van gewelddadige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict d.d. 25 juni 2014 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad d.d. 25 juni 2014) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan.

Inzake de veiligheidssituatie wordt vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Jalalabad, één

van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau er erg verschillend is van de rest van de provincie Nanagarhar.

Voor wat Jalalabad stad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de stad stevig in handen is van de overheid. Er gebeuren aanslagen waaronder 'complexe aanslagen'. Het doelwit van die aanslagen zijn echter de zogenaamde 'hoge profielen'. Daarmee worden overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afgaanse overheid bedoeld, maar ook de internationale aanwezigheid wordt gevisieerd. Het aantal aanslagen is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit Nangarhar en omringende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral –maar niet alleen– het omringende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afgaanse burger is eerder beperkt.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk over een netwerk in Jalalabad beschikt: uw oom langs vaderszijde woont immers in Jalalabad, waar hij werkzaam is als aannemer in de bouwsector. Uw oom onderhoudt momenteel uw familie (CGVS, 5- 6) en heeft u reeds in het verleden op een aanzienlijke manier financiële hulp geboden. Zo betaalde hij uw reis vanuit Afghanistan en stuurde hij u geld tijdens uw verblijf in Griekenland (CGVS, 16). Hieruit blijkt dat hij bemiddeld persoon is en bereid is zowel u als uw familie te ondersteunen. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u de stad Jalalabad kent: u liep hier immers jarenlang school (van graad zes tot graad twaalf) (CGVS, 6 en 9), u weet het bedrijf van uw oom te lokaliseren en op de vraag naar ziekenhuizen in uw buurt noemt u spontaan twee ziekenhuizen in Jalalabad. Het dorp waarvan u stelt afkomstig te zijn is dan ook maar 25 minuten wandelen van de stad verwijderd (CGVS, 6). Er kan bovendien worden aangenomen dat u onder meer uit hoofde van uw schoolcarrière uit een netwerk in Jalalabad kan putten. Daarnaast merkt het CGVS op dat uit het gehoor blijkt dat u beide landstalen (Pashtu en Dari) perfect beheerst, het Urdu en het Engels machtig bent (CGVS, 3, 4, 11) en dat u scholing heeft genoten, elementen die eveneens in uw voordeel spelen om in een stad als Jalalabad aan de slag te gaan en er een bestaan uit te bouwen.

Overigens blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de stad zoeken terecht kunnen in huurwoningen, worden opgevangen door gastgemeenschappen en kunnen rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de taliban gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen

aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 48/2-3, juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker verwijst naar de algemene onveiligheidssituatie in Afghanistan en betwist dat hij een vestigingsalternatief zou hebben in Jalalabad aangezien zijn oom hem geen onderdak durft bieden uit vrees voor zijn neef die ook talibanstrijder is. Verzoeker is van mening dat de situatie in Jalalabad hoe dan ook allesbehalve veilig te noemen is.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 juncto artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt dat hij nieuwe elementen neerlegde bij zijn asielaanvraag; meer bepaald legde hij de originele documenten neer die zijn asielrelaas ondersteunen, hetgeen hij niet kon bij zijn eerste asielaanvraag. Tevens legde hij de verklaring van het dorps hoofd en de commandant van de veiligheid neer. Verzoeker betoogt dat de verwerende partij deze stukken niet ter zijde had mogen schuiven louter omdat ze gesolliciteerd waren.

Verzoeker benadrukt dat hij in toepassing van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag aanzien wil worden als vluchteling. Hij herhaalt dat hij Afghanistan diende te ontvluchten doordat zijn neef hem wilde rekruteren als talibanstrijder, verzoeker weigerde dit en verklikte zijn neef zelfs bij de politie waardoor deze een tijd werd opgesloten.

Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift: persbericht van De Redactie van 29 mei 2013, 'Dodelijke aanslag op Rode Kruiskantoor Jalalabad'; persbericht van De Redactie van 3 augustus 2013, 'Indiaas consulaat doelwit van aanslag in Afghanistan'; persbericht van De Redactie van 15 januari 2014 'Weer Afghaan uitgewezen, hulporganisaties woedend'; arrest RvV van 18 november 2013,

2.3. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 30 september 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de

Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

2.4. Aan de basis van zijn tweede asielaanvraag herneemt verzoeker vooreerst dezelfde elementen die hij reeds bij zijn eerste asielaanvraag had aangebracht. Meer bepaald verklaart verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag nog steeds niet naar zijn land te kunnen terugkeren omwille van de problemen die hij reeds in zijn vorige asielaanvraag had uiteengezet, met name het gevaar voor zijn leven doordat hij lid was van een sociale groep, met name zijn familie, zijnde de zoon van een vader die samenwerkte met het Amerikaanse leger en die vermoord werd door de taliban doordat hij niet wilde meewerken met hen. Verzoekers vorige asielaanvraag werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ongeloofwaardig bevonden. Deze laatste beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest 131322 van 13 oktober 2014. In dit arrest werd hierover onder meer reeds als volgt geoordeeld: “(...) De Raad kan op basis van verzoekers verklaringen geen geloof hechten aan zijn asielrelaas. Verzoeker legt immers verschillende tegenstrijdige, incoherente en niet aannemelijke verklaringen af met betrekking tot kernaspecten van zijn asielrelaas. (...) Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker bijzonder onwetend blijkt omtrent de werkzaamheden van zijn vader, die nochtans aan de basis liggen van zijn asielrelaas. (...) Verder zijn verzoekers verklaringen omtrent de manier waarop de neef van zijn vader A. G. hem probeerde in te lijven bij de taliban geenszins aannemelijk. (...) Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog stelt dat hij als jonge man uit een vermogend gezin een ideale rekrut was voor de taliban en verwijst naar de richtlijnen van de UNHCR hieromtrent, stelt de Raad vast dat een verwijzing naar informatie van algemene aard niet voldoende is om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).(...)”

Verzoeker diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State zodat de beoordeling van verzoekers eerste asielaanvraag vaststaat. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift tracht de tijdens zijn eerdere asielaanvraag gedane vaststellingen te ontcrachten dient te worden opgemerkt dat zijn betoog niet dienstig is. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Verzoeker beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift ook nog op de volgende nieuwe elementen: (i) verzoekers taskara, (ii) een verklaring van het dorpshoofd en de commandant van de veiligheid, (iii) foto's van zijn vader, de badge van zijn vader en de enveloppe waarmee deze werden opgestuurd. In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker tevens naar de onveiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen en in Jalalabad in het bijzonder.

Over de door verzoeker aangebrachte stukken stelt de bestreden beslissing met recht: “Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt, een verklaring van het dorpshoofd en de commandant van de veiligheid, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat het document een gesolliciteerd karakter vertoont daar het werd opgesteld op uw vraag (verklaring vraag 17). Dit document zou uw afkomst uit het dorp Zolmabad aantonen. Er dient te worden opgemerkt dat uw originele afkomst uit het dorp niet betwist wordt door het CGVS: het CGVS is slechts van mening dat u reeds geruime tijd vertrokken bent uit uw

dorp. Dit gesolliciteerde document kan deze vaststelling niet weerleggen. Dit stuk houdt inhoudelijk geen verband met de door u voorgestelde problemen. Bijgevolg is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Met betrekking tot de overige documenten die u neerlegt, met name uw taskara, de werkbadge van uw vader en enkele foto's, dient te worden opgemerkt dat u deze documenten reeds eerder in kopie heeft neergelegd. Het feit dat u nu de originele documenten voorlegt doet geen afbreuk aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Documenten hebben slechts een waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige documenten, wat i.c. niet het geval is. Wat de nieuw neergelegde foto's betreft, van u en uw vader, dient te worden gesteld dat niet wordt aangetoond dat de man op de foto's uw vader is. Bovendien is het zo dat ernstige vraagtekens moeten worden geplaatst bij tal van Afghaanse documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas."

Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad om te besluiten dat een document niet kan worden opzij geschoven louter en alleen omwille van het gesolliciteerd karakter. Verzoeker gaat echter voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissing die vaststellen dat de bewijswaarde van het betreffende document eveneens werd in twijfel getrokken omwille van het feit dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat tal van Afghaanse documenten gemakkelijk vervalst worden omdat er veel corruptie is. Ook hebben documenten slechts bewijswaarde op voorwaarde dat ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*. De gezamenlijke draagkracht van deze motieven volstaan dan ook om dit document van verdere bewijswaarde te ontdoen. De identiteit van verzoeker wordt niet in twijfel getrokken, de taskara brengt dan ook geen toegevoegde waarde bij. Met betrekking tot de foto's van verzoekers vader en zijn werkbadge werd vastgesteld dat geenszins werd aangetoond dat het hier verzoekers vader betreft.

Waar verzoeker nog verwijst naar de onveiligheidssituatie in Afghanistan en Jalalabad alsook het gegeven dat hij in Jalalabad niet beschikt over een redelijk vestigingsalternatief kan worden verwezen naar wat de bestreden beslissing dienaangaande reeds vaststelde: Voor wat Jalalabad stad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de stad stevig in handen is van de overheid. Er gebeuren aanslagen waaronder 'complexe aanslagen'. Het doelwit van die aanslagen zijn echter de zogenaamde 'hoge profielen'. Daarmee worden overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid bedoeld, maar ook de internationale aanwezigheid wordt gevisieerd. Het aantal aanslagen is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit Nangarhar en omliggende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral –maar niet alleen– het omliggende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk over een netwerk in Jalalabad beschikt: uw oom langs vaderszijde woont immers in Jalalabad, waar hij werkzaam is als aannemer in de bouwsector. Uw oom onderhoudt momenteel uw familie (CGVS, 5- 6) en heeft u reeds in het verleden op een aanzienlijke manier financiële hulp geboden. Zo betaalde hij uw reis vanuit Afghanistan en stuurde hij u geld tijdens uw verblijf in Griekenland (CGVS, 16). Hieruit blijkt dat hij bemiddeld persoon is en bereid is zowel u als uw familie te ondersteunen. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u de stad Jalalabad kent: u liep hier immers jarenlang school (van graad zes tot graad twaalf) (CGVS, 6 en 9), u weet het bedrijf van uw oom te lokaliseren en op de vraag naar ziekenhuizen in uw buurt noemt u spontaan twee ziekenhuizen in Jalalabad. Het dorp waarvan u stelt afkomstig te zijn is dan ook maar 25 minuten wandelen van de stad verwijderd (CGVS, 6). Er kan bovendien worden aangenomen dat u onder meer uit hoofde van uw

schoolcarrière uit een netwerk in Jalalabad kan putten. Daarnaast merkt het CGVS op dat uit het gehoor blijkt dat u beide landstalen (Pashtu en Dari) perfect beheerst, het Urdu en het Engels machtig bent (CGVS, 3, 4, 11) en dat u scholing heeft genoten, elementen die eveneens in uw voordeel spelen om in een stad als Jalalabad aan de slag te gaan en er een bestaan uit te bouwen.

Overigens blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de stad zoeken terecht kunnen in huurwoningen, worden opgevangen door gastgemeenschappen en kunnen rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u met de taliban gekend zou hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd."

De stukken die verzoeker dienaangaande bijbrengt vermogen geen afbreuk te doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie en de mogelijkheid tot een vestigingsalternatief in Jalalabad. De bestreden beslissing oordeelde immers met recht dat uit de gegevens en informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt zodat dit niet kan gelijkgesteld worden met een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing motiveerde ten slotte uitvoerig om welke reden Jalalabad kan beschouwd worden als een volwaardig vestigingsalternatief voor verzoeker. Dat verzoekers oom hem niet in huis wil uit vrees voor de neef die bij de taliban is doet - nog daargelaten dat dit motief betrekking heeft op het relaas aan de basis van verzoekers eerste asielaanvraag dat ongeloofwaardig werd bevonden - geen afbreuk aan het geheel van de overige motieven uit de bestreden beslissing hierover.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER